

dea „acasă“ — cu tot ce înseamnă teatrul de aici: bune legături cu colectivul, prieteni, public.

În roluri mari și mici, unele importante, altele, mai puțin, Alla Tăutu a dovedit, în toți anii ei de creație, dăruire, respect pentru echipă și public, seriozitate și dragoste pentru meserie și muncă. Deși fire prin excelență delicată, palmaresul ei artistic nu s-a constituit doar din roluri apropiate structurii personale, ci dovedește o largă disponibilitate interpretativă. Alături de un șir de Doamne, soții de voievozi, coborâte din icoanele istoriei — Elena Doamna (*Luceafărul*), Maria Doamna (*Apus de soare* de Delavrancea), Doamna Mara (*Io, Mircea Voievod* de Dan Tărchilă), Doamna (*Noapte albă* de Mircea Bradu) —, Alla Tăutu a fost, pe rând, și Iulia (*Surorile Boga* de Horia Lovinescu), și Lady Politik (*Volpone* de Ben Jonson), și Beatrice, și Linda (din *Vedere de pe pod* și, respectiv, *Moartea unui comis-voiajor* de Arthur Miller), și Ilecuba (*Războiul Troiei nu va avea loc* de Giraudoux), și Natașa (*Furtuna* de Ostrovski), și Noah (*Arca bunei speranțe* de I. D. Sîrbu) și Stela (*Balconul* de D. R. Popescu)...

Recitatoare sensibilă, nelipsită din recitalurile de poezie, Alla Tăutu a oferit publicului orădean bucuria întâlnirii cu Baudelaire, într-un recital bilingv de înaltă ținută intelectuală și artistică.

Acum, repetă rolul Cîntăreței din piesa *Astă seară se improvizează* de Pirandello (regia, Al. Colpacci, scenografia, Dan Jitianu).

„În cariera mea am avut, să-i spun norocul, să joc roluri extrem de diverse, ca gen, ca vîrstă, ca dificultate de abordare... Cîntăreața reprezintă și ea ceva nou. Sînt fericită că, la acest sfîrșit de stagiune, sînt o rotiță într-un angrenaj uman pe care sînt că-l așteaptă o muncă interesantă. Socotesc foarte importantă, pentru mine, etapa actuală de lucru, cu regizorii tineri.

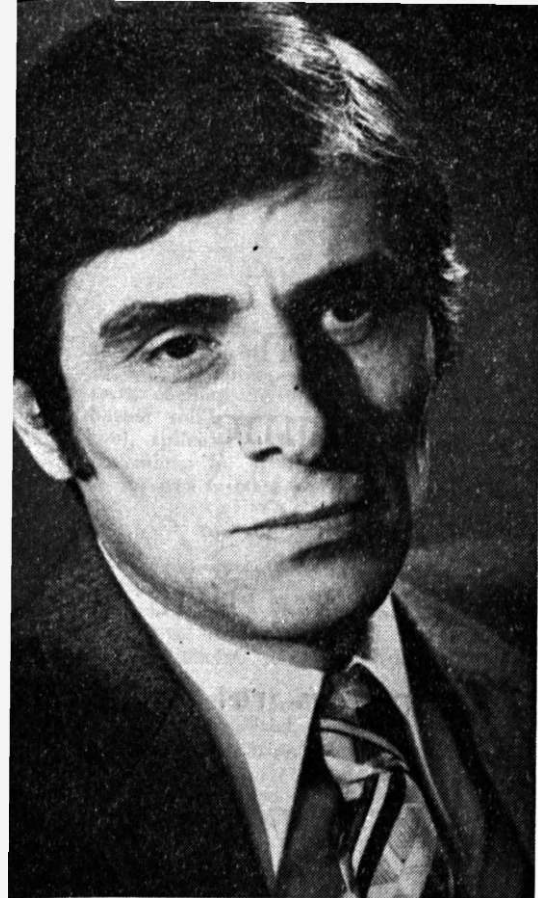
Cîntăreața-acrobată este un amestec ciudat de înțeleaptă tristețe și de bucurie abia ghicită, de viciu și de virtute, de viață și de teatru, de teatru în teatru, de viață în teatru. Palidă ca un spectru, cîntînd, absentă, într-un bar de mîna a doua, făcînd acrobație, tirînd după sine zdrențele unor iluzii destrămate odată cu tinerețea, Cîntăreața îl atrage, ea un magnet, pe Fluierici; se înghebează o stranie și minunată solidaritate umană, doi nefericiți întinzîndu-și frățește mîna... E un rol nu de prim-plan — dar gîndit în profunzime, de natură să sporească valențele semnificative ale spectacolului la care — supusă viziunii regizorale — lucrez...”

VIITORUL ROL

ALLA TĂUTU

Alla Tăutu a fost — o spune cu îndreptățită mîndrie — eleva lui N. Bălățeanu, a cărei personalitate artistică o evocă întotdeauna cu nostalgie și cu respect. A debutat la Teatrul de Stat din Arad, cu rolul Sarmisegetuza din *Titanic-vals* de Tudor Mușatescu (rol pe care l-a jucat apoi vreo opt ani, în trei teatre).

Cei 25 de ani de activitate scenică ai actriței sînt marcați de statornicia cu care a slujit și slujește scena Teatrului de Stat din Oradea, care i-a prilejuit, la început de carieră, pentru un rol de compoziție, un premiu (la Decada dramaturgiei originale din 1956) și de care — după un ocol la Galați (unde a colaborat fructuos cu regizorii Corneliu Zdreghuș și Valeriu Moisescu) — s-a atașat definitiv, actrița simțindu-se la Ora-

VIITORUL ROL

MITICĂ POPESCU

Repertizat, în 1967, la Teatrul Tineretului din Piatra Neamț, Mitică Popescu intra într-o echipă aflată într-o perioadă de deosebită efervescentă creatoare; integrându-se spiritului și ritmului ei de muncă, tânărul actor și-a modelat personalitatea artistică și s-a făcut repede cunoscut. În cei șapte ani petrecuți acolo, a abordat personaje numeroase și diverse, dintre care amintim: Alexandru Andronic (*Ultima oră*), Bogoiu (*Jocul de-a vacanța* de Mihail Sebastian), Păsărilă (*Harap Alb*, dramatizare după Ion Creangă de Zoe Anghel-Stanca), Omul de paie (*Vrăjitorul din Oz*, dramatizare de Ed. Covali), Wang (*Omul cel bun din Sl-ciuan* de Bertolt Brecht), Woyzeck, din piesa cu același titlu de Georg Büchner, Peer Gynt, celebrul erou ibsenian, Lutz (*Heidelbergul de altădată* de W. Meyer Förster), Mario (*Duelul* de Dario Nicodemi), Peter Bono

(*Balul hoșilor* de Jean Anouilh), Bolingbroke (*Paharul cu apă* de E. Scribe) și Ion (*Năpasta* de I. L. Caragiale).

Din 1973, îl întâlnim pe afișele Teatrului Mic; deși colectivul a traversat o perioadă relativ dificilă, Mitică Popescu a izbutit să-și găsească locul potrivit, să realizeze necesara sudură; prin jocul său nuanțat, meticolos lucrat, prin farmeul său aparte, blajin-amăru, se impune de la început publicului bucureștean, cu rolul Logodnicului din *Matca* lui Marin Sorescu. Este distribuit, apoi, în *Ilmar* (*Stilpii societății*), *Hjalmar* (*Rața sălbatică* de Ibsen), *Ducele* (*Oamenii cavelnelor* de Saroyan), *Serviescu* (*Mania posturilor* de Alecsandri), *XX* (*Emigranții* de Mroček) ș.a. E prezent în emisiunile de teatru ale televiziunii, la teatrul radiofonic și apare în filmele: *Dincolo de nisipuri*, *Zidul*, *Orașul văzut de sus*, *Mere roșii*, *Minia*, *Doctorul Poenaru*.

„Vorbind despre viitorul rol, aș vrea să spun că lucrez — ca să zic așa — «la mai multe războaie» deodată; la filmul *Gustul și culoarea fericirii* (premiera va avea loc în toamna acestui an), iar în piesa *Nebuna din Chaillot*, repet rolul Peticarului (gunoierului), în regia lui Silviu Purcărete și în scenografia Adrianei Leonescu. Foarte frumoasa traducere e semnată de Brunea Fox. Distribuția: Olga Tudorache, Leopoldina Bălănuță, Rodica Tapalagă, Tatiana Iekel, Carmen Galin, Vasile Nițulescu, Jean Lorin, Nicolae Pomoje, Vistrian Roman, Florin Vasiliu, Mihai Dinvale, C. Dinescu, N. Ifrim.

Autor de o teatralitate cu totul originală, rafinată, Giraudoux creează în piesa *Nebuna din Chaillot* o lume poetică, fascinantă prin diversitate; dincolo de mișcare și de culoare, descoperim, însă, un spirit tăios, inflexibil, angajat într-o dezbatere pentru întoarcerea la sentimente pure și la fapte demne de condiția omului. Peticarul este folosit de autor ca un argument viu în această dezbatere. Prin gura lui, sînt divulgate relele unei societăți care nu are alt ideal decît banul și este subminată de corupție, de vulgaritate, de înșugăminte de spirit, de meschinărie. Prin intermediul acestui om simplu, denunțarea acestor racile dobîndește forță.

Într-o premieră a celui mai jucat autor de comedie din acest deceniu, scriitorul englez Alan Ayckbourn, *Pluralul englezesc*, voi interpreta rolul Sidney, alături de Rodica Tapalagă, Valeria Seciu, Magda Popovici, Dan Condurache, Vistrian Roman. Acest rol îmi pune probleme de compoziție cu totul și cu totul noi; nu am întîlnit încă un text, în care comedia de situații să se îmbine atît de strîns cu comedia de caracter. Despre Sidney, doar atît... Restul îl vom afla din spectacolul semnat de Sanda Manu. Traducerea textului, Radu Nichita-Rappa-port“.

Maria Marin